

عنوان مقاله:

ساماندهی زیست محیطی حریم کلانشهرها از دیدگاه شهرسازی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه زیرساخت های شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهرداد آبائی - کارشناس ارشد مهندسی عمران محیط زیست، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در دو دهه اخیر شهر در ایران به محور زندگی اقتصادی- اجتماعی تبدیل شده است و آن چه به مشکلات شهری معروف است هر روز بیشتر نمایان گشته است (حسامیان و دیگران، ۲۰۱۳:۲۰). با گسترش پدیده شهر نشینی و شهر گرایی و توسعه مهاجرت به شهرها و گسترش کالبدی آن ها مشکلات شهر ها روز به روز بیشتر خواهد شد (مجنونیان، ۴۶:۱۳۷۴)، اندیشه توسعه، چون هر پدیده دیگر تحول و تکامل یافته است در حقیقت توسعه به معنی کوشش آگاهانه نهادی شده و مبتنی بر برنامه ریزی برای ترقی اجتماعی و اقتصادی جامعه منحصراً به فرد قرن بیستم است (اذانی، ۳:۱۳۸۱). آنچه موضوع برنامه ریزی برای حریم شهر و حفاظت از این اراضی را ضروری می سازد، مسائل ناشی از رشد کلان شهرها، پیدایش و رشد شتابان سکونتگاه های پیرامونی در این محدوده است. مطابق قانون، حریم شهر عبارت است از قسمتی از اراضی بلا فصل پیرامون محدوده شهر که تحت نظارت و کنترل شهرداری و در محدوده تقسیمات کشوری است و توسعه پایدار شهرها با رعایت اولویت حفظ اراضی کشاورزی، باغات و جنگلها، تنها در چارچوب ضوابط و مقررات مصوب طرح های جامع و هادی امکان پذیر است. نتایج نشان می دهد کلانشهرها جمعیت زیادی را در خود جا داده که این امر خود منجر به گسترش و شدت فشارهای وارده بر محیط زیست و در نتیجه به بروز انواع آلودگی های زیست محیطی، تخریب منابع و کاهش فضاهای طبیعی و در پی آن افزایش نیاز شهروندان تهرانی به محیط زیستی سالم و در نتیجه افزایش انتظارات آنان از مدیران و برنامه ریزان شهری در کلانشهر تهران شده است.

کلمات کلیدی:

ساماندهی، زیست محیطی، حریم کلانشهرها، شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1494479>

